

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
«POLITICUS» РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ
УНІВЕРСИТЕТУ УШИНСЬКОГО
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ, СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ТА КУЛЬТУРНІ
ВИМІРИ**

16 травня 2022 р.

м. Одеса

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № _
від 26. 05. 2022 р.)

Організаційний комітет конференції:

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Долженков О. Ф. – доктор політичних наук, доцент, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Музиченко Г. В. – доктор політичних наук, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Ростецька С. І. – доктор політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Проноза І. І. – кандидат політичних наук, старший викладач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Швець С. Л. - кандидат політичних наук, асистент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Добровольська Г. Д. – студентка 4-го курсу спеціальності «Право» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Гладка В. В. – студентка 3-го курсу спеціальності «Політологія» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Сучасні виклики соціально - політичного розвитку:

С 91 політико-правові, соціально-економічні та культурні виміри : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених (м. Одеса, 16 травня 2022 р.). Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально - політичних досліджень «Politicus», 2022. 104 с.

УДК 321(477)(063)

© ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», 2022

© Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2022

Туміська Д. Є., студентка 3 курсу спеціальності
014 Середня освіта (англійська)

ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського» м. Одеса,
Україна

ПОЛІТИЧНИЙ КОНФЛІКТ ТА СПОСОБИ ЙОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ

«Конфлікт (від лат. *conflictus* — зіткнення) — певна завершальна ланка механізму вирішення суперечностей у системі суспільних відносин. Інакше кажучи, конфлікт — це не відхилення від норми, а норма співіснування людей у соціумі, певна форма встановлення і зміни пріоритетів у системі інтересів, потреб, суспільних відносин взагалі» [2].

Вчений Б. Гурней зазначав, що єдине місце, де немає конфліктів — є цвинтар. У якомусь сенсі він має рацію. Політичний конфлікт, як показала історія та нинішні дії у світі, є досить актуально - важливим питанням. Але що більш важливе, так це рішення його.

Зауважу, що політичний конфлікт відрізняється від конфліктів у повсякденному житті не тільки назвою, а й сутністю. Професор М. Примуш підкреслив влучне визначення політичного конфлікту з «Політологічного словника», а саме : «Політичний конфлікт — зіткнення суб'єктів політики у їх взаємному прагненні реалізувати свої інтереси й цілі, пов'язані, перш за все, з отриманням влади чи політичного статусу в суспільстві» [3; с. 97].

Змістовну ідею розвиває науковець М. Пророчук, що особливість даного конфлікту в його виявленні інтересів певних великих соціальних груп [4]. Але щоб вийшла організація необхідно об'єднання людей у групу. Після етапу створення політичної організації починається становлення її як суб'єкта політичного конфлікту. Це дає нам підстави стверджувати про організаційний характер явища.

Україну можна вважати яскравим прикладом політичного конфлікту.

По-перше, в Україні був внутрішньо-політичний конфлікт проти корумпованої влади, історична пам'ятка якого зафіксована як Революція Гідності.

По-друге, в країні перебував зовнішньо-політичний конфлікт у вигляді неповномасштабної війни Росії з Україною за рахунок анексії Криму. В свою чергу, з цього року війна останніх двох країн вийшла на новий (більш жорстокий) рівень.

Для вирішення політичного конфлікту є два шляхи. Перший – це мирне урегулювання конфлікту, а другий – примусове урегулювання.

Розглядаючи перший шлях, конфліктолог А. М. Гірник зазначає, що одною з форм мирного урегулювання є переговори. Вони, в свою чергу, досягаються при певних обставинах: коли одна сторона приймає менше максимально-згодних умов, в той час як інша – більш ніж мінімальні умови. Але, якщо аналізувати конфлікт з точки зору рівня домагань двох сторін, то прийдемо до висновку, що компроміс не буде влучним рішенням. Даний процес можна вважати поєднанням відстоювання інтересів та залежності один від одного. Саме тому переговори не слід зводити до боротьби, або співробітництва.

Силовий підхід, тобто примусове урегулювання конфлікту, має неоднозначний характер. Якщо розглядати насильницький метод задля оборони державних об'єктів та мирного населення, то характер вважатиметься позитивний. А негативним він стає тоді, коли починає коїтися не на нейтральне положення обох сторін.

Шлях мирного рішення вважається довшим, але дієвим та менш затратний щодо ресурсів обох країн. Незважаючи на це, певна кількість диктаторів показала людству нетерплячість та готовність понести правову відповідальність (не тільки власноруч, а й залучаючи народ) за своїх дії.

Література

1. Гірник А. М. Основи конфліктології: підручник. Київ: «Києво-Могилянська академія», 2010, 222 с.
2. Дзюбко І.С., Левківський К.М., Андрущенко В.П. Політологія. URL: <http://politics.ellib.org.ua/pages-228.html> (дата звернення: 11.05.2022)
3. Примуш М. Політичний менеджмент. *Політичні конфлікти та їх типи*: стаття. Вип №1, 2010, С. 96-104.

4. Пророчук Н. Політичні конфлікти та способи їх розв'язання: в контексті України. URL: <http://oldconf.neasmo.org.ua/node/262> (дата звернення: 11.05.2022)

5. Сітарський С. М. Економіка та держава. *Політичний конфлікт та сучасні Українські реалії*: стаття. Київ, Вип. № 8, 2013, С. 137-139.